

Weer energiek en zelfverzekerd aan het werk!

Fay (24 jaar) werkt als pedagogisch medewerkster op een KTC, een Kamer Trainingscentrum voor jongeren. Zij begeleidt jongeren in de leeftijd van 16 – 19 jaar op weg naar zelfstandigheid. Ze doet dat samen met haar teamgenoten en heeft het naar haar zin. Als jongste van het team kan ze zich ook wel eens onzeker voelen. Soms worstelt ze met onvoorspelbaar gedrag van jongeren op de groep.

Drijfveren

Als ik haar voor het eerst spreek, vertelt Fay hoe ze voor de jeugdhulpverlening heeft gekozen. Wat zijn haar drijfveren om dit werk te doen? Ze wil graag een bijdrage leveren aan de ondersteuning en begeleiding van jongeren en hun gezinnen. Daar waar het opgroeien niet vanzelf gaat.

Ze begon als stagiaire. Nu werkt nu ze als vaste kracht met een tijdelijk dienstverband. Ze voelt zich thuis op deze werkplek.

De laatste tijd merkt ze dat ze met tegenzin naar haar werk gaat. Ze voelt zich moe en futloos. Ze ziet op tegen het onvoorspelbare gedrag dat één van de jongeren kan laten zien. Ze weet niet goed hoe te reageren op zijn gedrag. Het maakt haar onzeker.

Supervisie

Ik stel haar de vraag: 'Stel, we hebben een geslaagd supervisietraject gehad, wat zou er dan anders zijn?' Fay zegt: 'Ik reageer dan anders op het onvoorspelbaar gedrag van jongeren en ik voel me dan zekerder in het team'. 'Ik ben duidelijker aanwezig tijdens besprekingen en ik vraag om hulp als ik niet goed weet hoe ik iets aan moet pakken'. 'Oh, en ik geef duidelijker mijn grenzen aan!'

Aan de slag!

De eerstvolgende bijeenkomst onderzoeken we haar aanwezigheid in de teamvergadering. Wanneer lukt het Fay wél om zichzelf te laten zien en horen? Wat blijkt: er zijn al veel situaties!

Fay realiseert zich ook wanneer het haar niet lukt. Ze ontdekt dat het haar helpt om zich goed voor te bereiden op een bespreking. En om het woord te vragen.

Wat is van de ander?

En wat is van mij?

Wat is van mij, wat hoort bij de ander

Als ik Fay drie weken later weer zie heeft ze veel gedaan.

Ze neemt de resultaten mee van een aantal observatie- en schrijfopdrachten.

Ze heeft ontdekt dat ze zich erg richt op de ander.

Ze realiseert zich dat ze emoties van anderen 'op kan pikken'. Soms kost het haar dan moeite om onderscheid te maken tussen haar eigen gevoel en dat van de ander.

Ze legt de link naar de jongen met het onvoorspelbare gedrag. 'Ik neem zijn angst over'.

En naar het contact met een aantal vriendinnen.

Ze past zich aan en ze merkt op dat ze dat niet meer wil.

Wat vraagt deze jongere eigenlijk van mij?

Fay kijkt naar haar 'automatische' manier van reageren. En naar hoe zij zou willen reageren.

Ze treedt uit haar comfortzone en spreekt met zichzelf af om 'pas op de plaats momenten' te maken. Wat gebeurt er nu eigenlijk? Wat is het gevoel van de ander en wat voel ik zelf? Hoe wil en kan ik reageren?

Tijdens volgende bijeenkomsten kijken we naar het effect van haar gedrag. Wat blijkt? Anderen accepteren de wijze waarop ze reageert en vinden het prettig om van haar te horen wat zij ziet en wil. Ze voelt zich er prettig bij.

Oefening baart kunst

Fay oefent zowel thuis als op het werk. Op het werk maakt zij bewuste professionele afwegingen. Welke afspraken liggen er met betrekking tot de begeleiding? Wat heeft deze jongere nu van mij nodig?

Fay merkt dat het makkelijker wordt om onderscheid te maken tussen haar eigen gevoel en dat van de ander. Ze voelt zich rustiger en steviger worden en geeft tijdens haar diensten ook duidelijker aan wat zij van de jongeren verwacht.

Daarnaast merkt ze hoe belangrijk het is om twijfels en vragen te bespreken in het team. Niet alleen weten twee mensen meer dan één. Iedereen heeft ook een ander contact met de jongeren. 'Er ontstaat een veel completer beeld van hoe het met een jongere gaat', zegt Fay.

Wat is van mij,
Wat hoort bij de ander

Twee weten meer dan één

Weer energiek en zelfverzekerd aan het werk!

Een paar weken later zie ik een rustige Fay. Ik vraag haar wat ze aan de orde wil hebben. Nou zegt ze ...'ik wil het hebben over waar ik tevreden over ben!' 'Ach', zegt ze, 'er is nog wel onvoorspelbaar gedrag op de groep maar ik kan er mee om gaan. Ik ben me veel meer bewust van mijn eigen gevoel en dat van de ander. Ik merk het op als een jongere niet lekker in zijn vel zit, ik weet dat dit niets met mijzelf te maken heeft en ik maak een afweging hoe op dat moment te reageren'.

'Ik heb weer zin in mijn werk. Ik kom positief binnen en mijn collega's zeggen mij veel rustiger te vinden en duidelijker in wat ik belangrijk vind.

Waar ik nu nog het meest mee bezig ben, is of ik na drie jaar een vaste aanstelling krijg!'

Vaste aanstelling

Een paar maanden laat Fay mij weten dat ze die vaste aanstelling heeft gekregen, ondanks de bezuinigingen die ook haar organisatie treffen!

Herken jij jezelf in het verhaal van Fay

Wil jij ook weer energiek en zelfverzekerd aan het werk?

Neem eens contact op voor een kennismakingsgesprek of kennismakingswandeling!